Corgi Prat

SWCS Nr 2.
Juni 1965.

Årg. 3.

UTSTÄLLNINGEN DEN 16:e maj 1965

Utställningen den 16:e maj, som Specialklubben för Sällskaps- och Dvärghundar höll på Kl blev lyckad. SWCS stod som garant för importen av specialdomaren från England, Miss P. Hewan (våra medlemmar har tidigare stiftat hennes bekantskap i nr 2, maj 1964 av Corgi Prat). Vi kunde glädja oss åt att antalet startande Welsh Corgi var över förväntan stort. Det var ett enastående vackert väder, och Miss Hewan, en förtjusande trevlig, behaglig och uppfriskande dam, skötte noggrannt och kunnigt sina domarplikter och gjorde utställningen till en positiv upplevelse. Det var en domare, som visste hur en Welsh Corgi skulle se ut. Hon visade ett stort intresse för sin uppgift och gav en utmärkt grundlig kritik på varje hund. Sakkunnighet och intresse för rasen var iögonfallande och vi hoppas, att det inte dröjer allt för länge innan hnn besöker oss igen. Miss Hewan åtföljdes av en annan känd engelsk corgidomare, Miss P. Curties. En sammanfattning av Miss Hewans intryck från bedömningen samt själva domarrapporten bifogas detta Corgi Prat.

Enhetlig Welsh Corgityp efterlyses

I anslutning till våra utställningar och då särskilt den som var den 16:e maj kan det vara på sin plats att till diskussion ta upp hur våra domare ser på Welsh Corgirasen.

Man kan inte undgå att förvånja sig över hur olika uppfattning de olika domarna har om hur en Welsh Corgi skall se ut, trots att det finns en standard för rasen - en standard som är samma i England och i Sverige. På en utställning kan till exempel en Welsh Corgi få ett certifikat och på nästa utställning kan samma Welsh Corgi få 2:dkl för en annan domare. Något generaliserat vill somliga domare ha korta, andra långa, andra åter små hundar etc. En hunds höjd, längden på ryggen, öronens storlek, ögonens färg samt frontens djup etc. - allt detta som gör typen - varierar emellertid icke från vecka till vecka. Däremot kan exempelvis pälsen variera genom fällning, justering, nybadning eller tillfällig nedgång i allmäntillståndet. Vidare kan hunden visas upp olika från gång till gång.

Vi måste dock godta den bedömning, som en domare anför i sitt protokoll. Det är ju hans uppfattning såsom han tolkar standarden. Men - och nu kommer det viktiga - det får inte vara så, att de olika domarna har olika grundsyn på hur en Welsh Corgi skall se ut. Detta har emellertid flera av våra svenska Welsh Corgidomare efter vad det vill synas.

Det får inte bli alltför mycket sanning i det som står i SKK:s Hundsport nr 6 i artikeln "På utställning". Här citeras: "att det här med hundutställning faktiskt bara är menat att vara 'på skoj'." Som det nu är, så gäller det för en utställare att finna den domare, som anser just den typen av Welsh Corgi man är ägare till vara korrekt. Vilken ledning i aveln har man i sådana fall från domarens sida? Skall det verkligen vara någon mening i utställningarna såsom ett instrument för att få fram den korrekta Welsh Corgi-typen, måste domarna ha en långt mer ensartad uppfattning om Welsh Corgitypen än de har nu!

Utställarnas gemensamma önskan är att få en verkligt sakkunnig bedömning och inte liksom spela på lotteri från gång till gång. Det är inte bara "på skoj" som hunduppfödare ställer ut gång

efter annan, det kostar en hel del, såsom medlemskap i respektive utställningsklubb, anmälningsavgift, resor till olika ställen i landet för att ställa ut för den "rätte domaren" samt vaccinationskostnader.

Den kände engelske Welsh Corgidomaren och Welsh Corgiförfattaren Lister-Kaye föreslår: "Vi måste göra klart med domarna hur en korrekt typ skall se ut och vid behov få dem att ändra mening! Det är inte att förvåna, att man kan få höra: 'Jag kan ställa ut för de flesta domare nu, för jag har olika typer i min kennel'. Några tycker om stora, andra vill ha dem små... Men utan tvivel är det oss själva och vår tolkning av standarden, som vi måste tillfredsställa. Om vi avlar för att försöka utnyttja sympatier och antipatier hos skilda domare, vad skulle det då bli av enhetligheten?"

Nu åter till domarberättelsen från den 16:e maj. Miss P. Hewan säger, att det allvarligaste felet hos våra Welsh Corgis var skillnaderna i storlek och typ! Vi skall nu inte skylla på våra domare för att det är så. Nej långt därifrån! Det är ju vi själva som avlar! Men nog skulle det vara ett ovärderligt stöd åt rasen, om domarna hade en mer enhetlig uppfattning om rasen än de har nu.

Skulle man inte kunna tänka sig att de olika domarna sins emellan kollade upp sina synpunkter på hur typen skall vara? Kanske det lämpligen kunde ske i samband med nästa utställning, då vi får hit en specialdomare från England. Då kan domarna också få direkta intryck från moderlandet för Welsh Corgiaveln. SVENSKA KENNELKLUBBEN eller SPECIALKLUBBEN FÖR SÄLLSKAPS- OCH DVÄRGHUNDAR borde kunna ställa sig i spetsen för en sådan träff och SVENSKA WELSH CORGI SÄLLSKAPET kunde tä fram det levande "studiematerialet".

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

PARNING

Ch RYTTARENS KAMÉ (e Int o Nord Ch Helarian Leprechaun u Int o Nord Ch Benedicts Belinda) äg Fru Karin Hultén, Upsala, betäcktes den 15 juni av KINSMAN OF CAMCOUNTY (e Int Ch Barngremlin of Braxentra u Ch Bo-Peep of Camcounty) äg Herr Per Erik Wallin, Stockholm.

SWCS:s Hederspris

Svenska Welsh Corgi Sällskapets hederspris har tilldelats följande Welsh Corgi, som erhållit SKK:s hederspris vid internationella utställningar:

Int. Utställningen i ÖREBRO den 8-9 maj 1965:
Ryttarens Happy-Go-Lucky, Wallin - Brunnvall, Stockholm
Sv o Dsk Ch Ryttarens Tom Titt, Ringberg, Stockholm

Int. Utställningen i ÖSTERSUND den 23 maj 1965:
Skogabos Jo-Jo, Skoglund, Sellnäs

Priserna kommer att delas ut vid höstens Sällskapsafton.

oooooooooooooooooooooooooooo

SWCS har nu 113 medlemmar

SWCS:s medlemsantal är nu uppe i 113. Det är en hög siffra i och för sig, men vi ser gärna, att flera ansluter sig. Familjemedlemmar är välkomna! För dem kostar det bara Kr. 5:- pr person, men många bäckar små..... Ja, just det! För den goda sakens skull så låt fler i familjen bli medlemmar. Frivilliga bidrag mottages också med stor tacksamhet eller hur kära medlemmar, ty alla vi i Sällskapet får ju gott av det. Det kostar att ordna trevliga sällskapsaftnar i trivsam miljö, ersätta föredragshållare och ha filmförevisning samt att ge ut Corgi Pratet. Allt annat kostar så mycket nu för tiden så en femma eller tia mer eller mindre i det stora hela spelar egentligen inte så stor roll, men för SWCS är det stora belopp.

++++++++++++++++++++++++++++++

Nya vaccinationsbestämmelser

Från den 1 juli i år gäller nya bestämmelser för vaccination av hundar som deltar i utställningar eller bruksprov. Tidigare krav på vaccination med visst slags vaccin är numera slopat. Vaccination skall, oavsett vilken vaccintyp som använts, ha företagits icke senare än 14 dagar och icke tidigare än 3 år före utställningen eller provet. Har vaccinationen skett tidigare än 3 år före utställningen eller provet måste hund vaccineras om.

"""""""""""""""""""""""""""""""""

Hur jag väljer en Pembroke Corgi avelshund till min tik

av Thelma Gray (ur Our Dogs, 8 januari 1965).
Översättning av fru G. Dillenbeck

En av de bästa sakerna med Corgin - och detta gäller faktiskt både Pembroke och Cardigan typen - är att det är en i grunden normal, sund och ej överdriven typ av hund, då båda typerna är lyckligt fria (o! ta' i trä) från de ärftliga besvär, som rönt så mycken uppmärksamhet från allmänhetens sida på sista tiden.

Så när man ser sig om efter en avelshund, kan man åtminstone ägna sig åt detta val utan att behöva tänka på om den har friröntgats, utan att behöva undra om den har opererats för entropion (ögonlocksinrullning), om den eventuellt har kroniskt ekzem, ärftligt njurlidande eller andra hemskheter. Det finns tillräckligt många viktiga punkter att ta i betraktande utan sådana bekymmer som dessa, vilka alla eventuellt kan vara ärftliga.

När man söker efter en avelshund tänker man givetvis på temperament och typenlighet och, efter dessa viktiga punkter, sundhet, finare utställningsegenskaper och sist "quality" och "glamour". Jag förmodar, att dessa två senare egenskaper är oskiljaktliga, även om två olika människor aldrig lyckats beskriva "quality" på samma sätt. Nästan alla människor lägger olika betydelse i detta ord. Förmodligen skulle andra uppfödare sätta dessa egenskaper i olika ordning. Jag vet i varje fall, att många anser, att sundhet kommer före typenlighet, en åsikt som jag aldrig kan instämma i. Jag har hört alla argument, men jag anser fortfarande, att utan typenlighet kan man lika gärna ge upp.

Såsom ett exempel skulle jag vilja dra fram en hypotetisk situation, i vilken vi kan anta, att det endast finns två hanhundar att välja mellan. En Corgi är oerhört högbent med lätt benstomme och ett fult huvud med små kattlika öron men rör sig mycket sunt. Den andra är lågställd med kraftig benstomme och ett vackert, rävliknande huvud med rätt uttryck och medelstora, något rundade öron. Tyvärr är den litet lös i bogarna och följaktligen är frambensrörelserna absolut inte vad man skulle önska.

Vilken hund skulle jag nu använda till min tik? "Ingen av dem - för Guds skull!" kan jag höra Er säga. Men vi är i den ställningen, att vi måste välja en av dem - eller också inte para tiken alls. "Man kan inte komma i en sådan situation", säger Ni. Inte i vårt land, det håller jag med om. All right. Men i andra länder, där det inte finns så många Corgis, kunde denna situation uppstå och jag tror, att den ofta gör det. I varje fall har vi skapat denna tänkta situation för att belysa det val vi måste göra. och den prioritet vi skall ge olika egenskaper. Alltså - vilken skall vi använda? Jag betvivlar, att de som håller på sundhet i första hand skulle välja det högbenta djuret med det fula huvudet, även om han rör sig väl. Det är stora utsikter, att trots att tiken är typenlig, skulle valparna se synnerligen tråkiga ut, även om de kanske skulle röra sig väl. Så då återstår den vackra hunden, som gör sådana egendomliga rörelser med frambenen, cirkulära rörelser på det sätt, som ofta beskrivessom att "röra pudding"! Om jag parar honom med min snygga tik, som själv är hyggligt sund både fram och bak, kan jag förmodligen vänta mig att få valpar av god typ, lågställda och med vackra huvuden, av vilka en del kanske skulle bli litet lösa i bogarna men med stora utsikter att åtminstone en eller två av dem skulle ha tikens goda bogar.

Jag reflekterar aldrig på en nervös eller aggressiv hund, hur vacker den än är. Karaktäristiskt för Corgins temperament är frimodighet och vänlighet, men utan överdrift. En Corgi vill inte nödvändigtvis göra det första närmandet, men i det ögonblick han förstår, att det är en vän som gärna vill sysselsätta sig med honom, vill han vara med och uppskattar uppmärksamhet. En annan karaktäristisk egenskap för rasen är äganderättskänslan, när han lämnas med en kappa eller en väska, vilka han noga vaktar utan att någonsin ha tränats att försvara ett föremål. Jag uppfattar detta som en del av Corgins grundegenskaper, även om jag liksom många andra uppfödare så småningom kommit ifrån att föda upp med tanke på vallaregenskaper. Trots detta gläder det mig alltid att se, att de flesta Corgis jag föder upp och säljer klarar sig utmärkt, när de får en chans att utföra sitt naturliga arbete.

Trots att jag har gjort synnerligen nära inavel med andra raser, får jag mina bästa resultat med Corgis genom linjeavel. Min mest kända hund var Ch Rozavel Red Dragon, som vann 12 certifikat och var pappa till 13 champions under en tid, då chanserna att få ett certifikat var synnerligen små i jämförelse med vad de är nu. I somliga av mina stamtavlor har jag Corgis, som går tillbaka sju, åtta och nio gånger till Dragon med mycket goda resultat, ty så vitt jag vet var han en hund som vidarebefordrade alla goda egenskaper inom denna ras och har aldrig blivit beskylld för att ha nedärvt allvarliga fel.

Eftersom han var den mest använda avelshunden på sin tid och naturligtvis parades med tikar av alla typer och blodslinjer, är det enastående, att han varit en sådan vital kraft för det goda, i all synnerhet när man tänker på, att han var produkten av en parning med en obesläktad blodslinje, att han var den enda som var bra i sin kull och att de andra var av synnerligen medelmåttig kvalitet. En upprepad parning gav ytterligare en championhund, men jag tror inte det någonsin framkastats, att denna hund skulle vara av samma klass som Dragon och inte heller gjorde han sig känd som avelshund, men det verkar som om de goda egenskaperna av denna speciella kombination koncentrerades hos den maskulina avkomman. Eller det kanske bevisar, att Dragon var en ren tillfällighet, jag vet inte. Faktum är att han helt och hållet gjorde om Pembroke Corgin. Han var nästan 18 år när han dog och förutom att han nedärvde många synnerligen goda utställningsegenskaper, har hans avkomma också blivit mycket långlivad och många har t.o.m. blivit äldre än sin pappa.

Jag försöker finna en avelshund med Dragon's vackra korta ben, och jag tycker om bra längd på kroppen. Detta kan ofta vara besvärligt, ty det råder f.n. en sorglig tendens till korta ryggar. Jag vill också ha en rak rygglinje. Jag tycker om ett triangulärt huvud och jag avskyr små eller mycket spetsiga öron men jag tycker inte heller om så stora och runda öron att de nästan förefalla fyrkantiga. Jag vill ha en kraftig benstomme och jag håller inte benhårt på absolut raka framben. Sådana ben kommer ofta ut ur skuldrorna i fel vinkel och leder aldrig

till goda rörelser. En svag rundning bör följa det djupa breda bröstet, varigenom bogarna blir korrekta och detta tillsammans med väl placerade skuldror ger fria, långa rörelser. Hasorna måste vara lågt placerade, om hunden inte skall bli hög där bak och stå och röra sig överbyggt och hunden skall använda dem och driva på ordentligt, när han springer. Jag försöker alltid få tag i en hund med Dragon's päls och detta är ett problem. Denna typ av päls var slät, nästan glasartad i känseln, absolut rak och utan vågor, och ändå fanns där en god, tjock, kuddlik underull. Numera är många pälsar för ulliga, för vågiga, alldeles för sträva i känseln och håren är för långa.

Jag förmodar, att egentligen försöker jag - och de flesta andra uppfödare, i synnerhet Corgi-uppfödare från förkrigstiden, att få fram en ny Dragon! Och så länge vi försöker att göra detta, tror jag inte att vi kan skada denna underbara ras.

%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%

FOTOREGISTRET

SWCS:s sekreterare meddelar, att de som inte sänt in något foto på sin Welsh Corgi i formatet 6 x 9 eller 9 x 12, i svartvitt eller färg, ombeds att göra detta. Huvudsaken är att man ser hunden ensam och om möjligt i profil. Skulle någon vilja skicka även ett kort framifrån så är det också plats för det på respektive hunds sida i fotoregistret! Ett amatörmässigt taget foto av hunden i profil gör mer rättvisa åt den, än de i många fall onaturliga stela ställningar, som det blir, när hunden ställs upp framför yrkesfotografen. Vid nästa sällskapsafton är förhoppningen, att många fler Welsh Corgis är representerade i fotoregistret. Idén med fotoregister över medlemmarnas Welsh Corgis har tagits upp även av klubbarna i USA och Australien enligt meddelanden från dessa till sekreteraren.

§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§

Bidrag till Corgi Pratet!

Redaktionen emottar gärna bidrag till Corgi Prat i form av annonser, diskussionsinlägg, Brevlådan, Hundhistorier, Glädje-

ämnen, Klagomuren etc. Är det någon, som har att berätta om någon intressant händelse eller dito hundsjukdom, valpning eller annat, så skriv ner det och skicka in till sekreteraren. Alla är vi i samma båt. Vi tycker om våra hundar, talar rysligt gärna om dem, men låt fler få ta del av våra upplevelser. Man lär sig så mycket av andras. Alla vill vi ha ett innehållsrikt medlemsblad och det kan det bli om flera ville komma med ett inlägg. Aktivt intresse från medlemmarnas sida är väldigt roligt och det blir så mycket mer stimulerande för dem som skall dra veven.

Utställningsresultat.

(Per Erik Wallin)

Vid Norska Kennelklubbens utställning i Oslo den 23-24 januari 1965:

Hundar: Ch Helarian Jaco, Nilsson, Stockholm, 1 AK, 2 VK

Vid Specialklubbens för Sällskaps- och Dvärghundar utställning i Göteborg den 28 februari 1965 deltog 4 Welsh Corgi (3+1):

Hundar: Kinsman of Camcounty, Wallin, Stockholm, 1 ukl, 1 ukk, 1 ökl, 2 skl, hp.

Mountebanks James, Lindhé, Lerum, 1 ökl, 1 skl, cert, hp, BIM

Ryttarens Xenofon deltog ej

Tikar: Ryttarens Kamé, Hultén, Upsala, 1 ökl, 1 skl, cert, hp, BIR.

Domare: Fru Marianne Fürst-Danielsson

Vid Specialklubbens för Sällskaps- och Dvärghundar utställning i Eskilstuna den 21 mars 1965 deltog 9 Welsh Corgi (5+4):

Hundar: Norrsäters Nelson, Jansson, Hölö, 1 ukl, 1 ukk, 1 ökl, 4 skl.

Gaytimes September Morn, Jansson, Hölö, 1 ökl, 2 skl.

Gaytimes Admiral, Ekman, Farsta, 2 ökl.

Ryttarens Happy-Go-Lucky, Wallin och Brunnvall, Stockholm, 1 ökl, 3 skl,

Ryttarens Vitality, Romberg, Älvsjö, 1 ökl, 1 skl, cert, hp, champ., BIR.

Tikar: Vanity Fair of Camcounty, Dillenbeck, Lidingö, 1 ukl, 1 ukk, 1 ökl, 2 skl.

Norrsäters Nanza, Jansson, Hölö, 1 ukl, 2 ukk.

Norrsäters Nothing, Jansson, Hölö, 1 ökl, 3 skl.

Gaytimes Pick-Me-Up, Ekman, Farsta, 1 ökl, 1 skl, cert, hp, BIM.

Domare: Revisor H. Dönvig, Danmark

Vid Svenska Kennelklubbens utställning i Borås den 10 april 1965 deltog 5 Welsh Corgi (4+1):

Hundar: Ernemar Mollberg, Wideberg, Skara, 1 ukl, 1 ukk, 2 ökl
Brålandets Cleo, Carlesund, 2 ökl
Brålandets En, Ekdahl, 2 ökl
Mountebanks James, Lindhé, Lerum, 1 ökl, 1 skl, cert

Tikar: Dreymin Trinket, Henricsson, Göteborg, 1 ukl, 1 ukk, 1 ökl, 1 skl.

Domare: Fru M. Fürst-Danielsson.

Vid Finska Kennelklubbens utställning i Helsingfors den 24-25 april 1965 deltog 1 Welsh Corgi (1+0):

ingen svenskägd

Vid Specialklubbens för Sällskaps- och Dvärghundar utställning i Bäckaskog den 2 maj 1965 deltog ingen Welsh Corgi.

Vid Danska Kennelklubbens utställning i Kolding den 8-9 maj 1965 deltog 1 Welsh Corgi (0+1):

ingen svenskägd

Vid Svenska Kennelklubbens utställning i Örebro den 8-9 maj 1965 deltog 10 Welsh Corgi (5+5):

Hundar: Ringo, Hagmansson, Karlstad, 2 ukl
Gaytimes Anchor, Ekman, Farsta, 1 ökl, 4 skl
Ryttarens Happy-Go-Lucky, Brunnvall och Wallin, Stockholm, 1 ökl, 1 skl, cert, CACIB, champ., BIR
Sv o Dsk Ch Ryttarens Tom Titt, Ringberg, Stockholm, 1 ökl, 2 skl, hp
Sv o Nsk Ch Stokeplain Rapier, Åhsberg, Skåre, 1 ökl, 3 skl

Tikar: Fagerviks Favourite, Eriksson, Grillby, 3 ukl
Vanity Fair of Camcounty, Dillenbeck, Lidingö, 1 ökl, 1 skl, cert, CACIB, hp, BIM
Cassiopeia, Bergelin, Lidingö, 1 ökl, 2 skl
Leonine Sensational, Ekman, Farsta, 1 ökl, 3 skl
Norrsätera Ninon, Sand, Barkarby, 2 ökl

Domare: Fru Ulla Segerström

Vid Svenska Kennelklubbens utställning i Boden den 13 maj 1965 deltog 1 Welsh Corgi (0+1):

Tikar: Ryttarens Kamé, Hultén, Upsala, 1 ökl, 1 skl, cert, champ., BIR

Domare: Fru C. Lindhé

Specialklubbens för Sällskaps- och Dvärghundar utställning i Stockholm den 16 maj 1965 se särskild bilaga.

Vid Svenska Kennelklubbens utställning i Östersund den 23 maj 1965 deltog 2 Welsh Corgi (1+1):

Hundar: Skogabos Jo-Jo, Skoglund, Sellnäs, 1 ökl, 1 skl, cert, BIM

Tikar: Mountebanks Black Magiq, Ohlsson, Strömsbro, 1 ukl, 1 ukk, 1 ökl, cert, CACIB, BIR

Domare: Fru C. Lindhé

Vid Svenska Kennelklubbens utställning i Ronneby den 29 maj 1965 deltog 2 Welsh Corgi (1+1):

Hundar: Don, Lindman, Finja, 1 ökl, 1 skl

Tikar: Afrodite, Schirén, Bromma, 1 ökl, 1 skl, cert, champ., BIR

Domare: Fru M. Fürst-Danielsson

Vid Norska Kennelklubbens utställning i Moss den 13 juni 1965 deltog 5 Welsh Corgi, varav 1 från Sverige:

Tikar: Dreymin Trinket, Henricsson, Göteborg, 1 ukl, 1 ukk

Vid Svenska Kennelklubbens utställning i Uddevalla den 20 juni 1965 deltog 6 Welsh Corgi (3+3):

Hundar: Ernemar Mollberg, Rietz, Skara, 2 ukl
Alex, Holber, Göteborg, 2 ökl
Philips, Lindberg, Göteborg, 1 ökl, 1 skl

Tikar: Dreymin Trinket, Henricsson, Göteborg, 1 ukl, 1 ukk, 1 ökl, 2 skl.
Artemis, Wideberg, Lidköping, 1 ökl, 1 skl, cert, BIR
Lill-Babs, Holber, Göteborg, 2 ökl

Domare: Generalsekr. O.A. Roig, Norge